

Can Gili

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de l'Església, 33 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Des de l'estació de tren, pujant pel carrer de La Riera, trencant a mà esquerra.

Coordenades:

Latitud: 41.57219
Longitud: 2.52649
UTM Est (X): 460523
UTM Nord (Y): 4602387

Classificació

Número de fitxa 08032 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Neoclàssic Noucentisme
Segle XX
Any 1910
Autoria de l'element: Francesc Nebot
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Façana i conjunt en molt bon estat, i estructura i coberta en bon estat.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (11.07.1984); n°28 del Pla Gral. Municipal
Número inventari 8394
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 24611DG6002C
Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens

Descripció

Masia antiga originària del segle XVI, remodelada amb elements del classicisme noucentista, segons el projecte de l'arquitecte Francesc Nebot el 1910. Per la seva posició, que forma el nucli antic de Caldes amb l'església, els banys i l'Ajuntament, és un dels edificis particulars de més valor arquitectònic de Caldes d'Estrac.

Edifici aïllat de planta baixa i dues plantes jardí interior. La façana principal està orientada en direcció sud. La porta d'entrada a la Residència és àmplia, d'arc apuntat, amb marc de pedra, i imitant el parament antic del mur del voltant. La porta està adaptada per a l'accés de persones amb mobilitat reduïda o per si cal entrar-hi algun llit o cadira de rodes. Al capdamunt, no només d'aquesta façana principal, sinó a tot el mur que envolta la residència per la seva part davantera hi destaquen una sèrie de pinacles de totxana petita coronats per unes esferes rodones. Entre els pinacles hi ha unes reixes de ferro, de banda gruixuda, acompanyades de jardineres amb flors de colors. A més, trobem uns fanals de mig cos de la primera meitat del segle XX. Les façanes laterals són murs de poca alçada amb la imitació de paredem antic on hi destaquen uns finestres baixes d'arc apuntat, i una peculiaritat a banda i banda: a la façana est hi ha una porta de ferro, estreta i amb un reixat superior calat que sembla una mena de porta d'emergència, però que sense cap mena de dubte sembla centenària; mentre que a la façana oest hi destaca a no gaire alçada del nivell de terra una cara antropomòrfica de pedra d'època romànica que per la seva singularitat mereix una explicació independent més endavant ja que, segons estudiosos consultats, deuria pertànyer a la masia original de Can Gili.

Dignes de ser esmentades són les façanes interiors que s'alcen davant del jardí davanter de la casa que presenten uns esgrafiats d'estil neoclàssic, coronats amb el nom de "Bella Vista", nom de la Residència. A la primera planta hi podem veure balcons dos a dos, amb baranes primes de ferro col·locades en seccions verticals, mentre que al pis superior hi ha àmplies finestres, amb excel·lents vistes al front marítim. La paret d'aquesta façana est és arrodonida, mentre que l'oest és a dues aigües amb carener perpendicular a la glorieta mirador de caire senyorial que recorda a la popa d'un vaixell d'època. Aquesta glorieta té una teulada cilíndrica que sobresurt i presenta varies finestres d'arc de mig punt amb persianes de les dites mallorquines i rajoles de color blau que decoren els marges superior i inferior dels pisos. La façana posterior, que dona davant d'un dels laterals de l'església, llueix també unes àmplies finestres que corresponen a les habitacions dels residents. La Residència gaudeix de dos jardins. La part del davant presenta una part porxada, i hi podem veure plantes amb flors, mentre que a la part posterior hi ha varis arbres i unes heures que grimpen per la façana. L'aspecte sempre ombrívol de la part posterior destaca amb el solana de la davantera. L'edifici gaudeix de varis accessos: les ja citades porta principal i lateral, a més de dos laterals, reixades i àmplies, que donen als jardins descrits.

Observacions:

Sòl urbà. Sistema de dotacions i equipaments públics. Inventariada amb el núm. 28 per l'article 55 de la Normativa del Pla General de l'Ajuntament de Caldes d'Estrac.

Història

Antiga masia baixmedieval coneguda amb el nom de Can Gili, totalment reformada a principis del segle XX a la manera noucentista per a residència de Ramon Massot. L'any 1949 els religiosos maristes hi posaren un seminari, i a més realitzaren tasques de catequesi d'infants, cinema i teatre, dirigit pel popular

pare Melitón. Amb la marxa dels pares maristes a Malgrat de Mar, l'any 1962 passà a ser escola parroquial gràcies a la iniciativa d'un grup de pares de la vila que demanaren un crèdit a La Caixa, i també es convertí en centre d'esplai vinculat a l'església. Finalment l'any 1989 la Fundació Buchaca comprà l'edifici i el convertí en Residència d'avis.

Bibliografia

AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac.

AA.DD. (2005). Dos-cents anys de l'actual temple parroquial. Caldae Aquae Núm. 3. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

